

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์เราเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสิ่งที่เราต้องอาศัยอยู่และหากขาดแคลนสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นแล้วมักจะก่อให้เกิดปัญหากับมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งใกล้ชิดความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย ถ้าไม่มีแนวทางที่ดีในการจัดการหรือแก้ไขแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด

ในอดีตประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติอย่างอุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้ประชาชนมีการดำรงชีวิตที่ดี แต่การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เท่าที่ผ่านมาได้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ ป่าไม้ และแร่ธาตุมาใช้เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมที่ตามมา จนทำให้ทรัพยากรเหล่านั้นร่อยหรอและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย

การพัฒนาหรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปนั้นสามารถกระทำได้หลายรูปแบบด้วยกัน แต่ทั้งนี้หากขาดความร่วมมือจากประชาชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ของท้องถิ่นแล้วปัญหาเหล่านี้ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องยากแก่การแก้ไขให้ลุกล่วงไปได้ ดังนั้นประชาชนขององค์กรต่าง ๆ ของท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าประชาชนเป็นผู้ที่พึ่งพาอาศัยและอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนที่ตนอาศัยมาโดยตลอดย่อมเข้าใจและรู้สภาพปัญหาของชุมชนเป็นอย่างดี

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนเป็นปัญหาหนึ่งที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากอัตราการขยายตัวของประชากร ภาวะเศรษฐกิจ การอพยพของประชาชนเข้ามาอยู่ในเมือง ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย และมลภาวะ ถ้าไม่มีแนวทางป้องกันหรือแก้ไขแต่เนิ่นๆ แล้วอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยตรง เรามักพบเห็นปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและสร้างความเสียหายให้แก่สังคมส่วนรวม อันเนื่องมาจากการละเลยปัจจัย

---

¹ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2537), หน้า 9.

ต่าง ๆ นั้น อาจใช้เวลาหลายปีกว่าจะปรากฏหรือพบเห็นได้ ดังที่เรียกว่า “ระเบิดเวลาทางสภาพแวดล้อม” การดำเนินการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่ตัดสินใจกระทำได้ยากเพราะทัศนทางเศรษฐกิจจะมองว่าการป้องกันปัญหาด้านนี้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในปัจจุบันโดยไม่สามารถวัดหรือคาดการณ์ถึงผลกำไรได้เลย ทั้ง ๆ ที่ถ้าปล่อยให้ปัญหาปรากฏขึ้นมาจริงจะก่อความเสียหายที่รุนแรงและเสียเงินในการปรับปรุงแก้ไขอย่างมหาศาล และบางครั้งอาจใช้ระยะเวลายาวนานมาก²

การแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อมดังได้กล่าวข้างต้น สามารถที่จะป้องกันเพื่อมิให้ลูกหลานจนเกินไปกว่าที่จะสามารถแก้ไขได้ โดยประชาชนทุกคนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านี้ สิ่งแวดล้อมไม่ได้เป็นของคนใดคนหนึ่ง หากแต่ทุกคนในชุมชนต่างเป็นเจ้าของร่วมกัน ดังนั้นในการดำเนินการแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อมจึงไม่ใช่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่จะเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงฝ่ายเดียว ประชาชนซึ่งอยู่ในพื้นที่และมีความรู้ความเข้าใจในข้อเท็จจริงของปัญหาสีสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

การดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เพราะหากสิ่งแวดล้อมโดยรอบตัวเราถูกทำลายหรือเสื่อมสภาพลง ย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวมนุษย์โดยทันที ปัจจุบันปัญหาสีสิ่งแวดล้อมหรือมลพิษทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดรอบตัวเรามีทั้งปัญหาน้ำเน่าเสีย มูลฝอย สารพิษต่าง ๆ กากของเสียจากการขั้บถ่าย (อุจจาระ, ปัสสาวะ) ฝุ่นละอองเสียงรบกวน และความเดือดร้อนรำคาญต่าง ๆ (ภาพที่ 1)

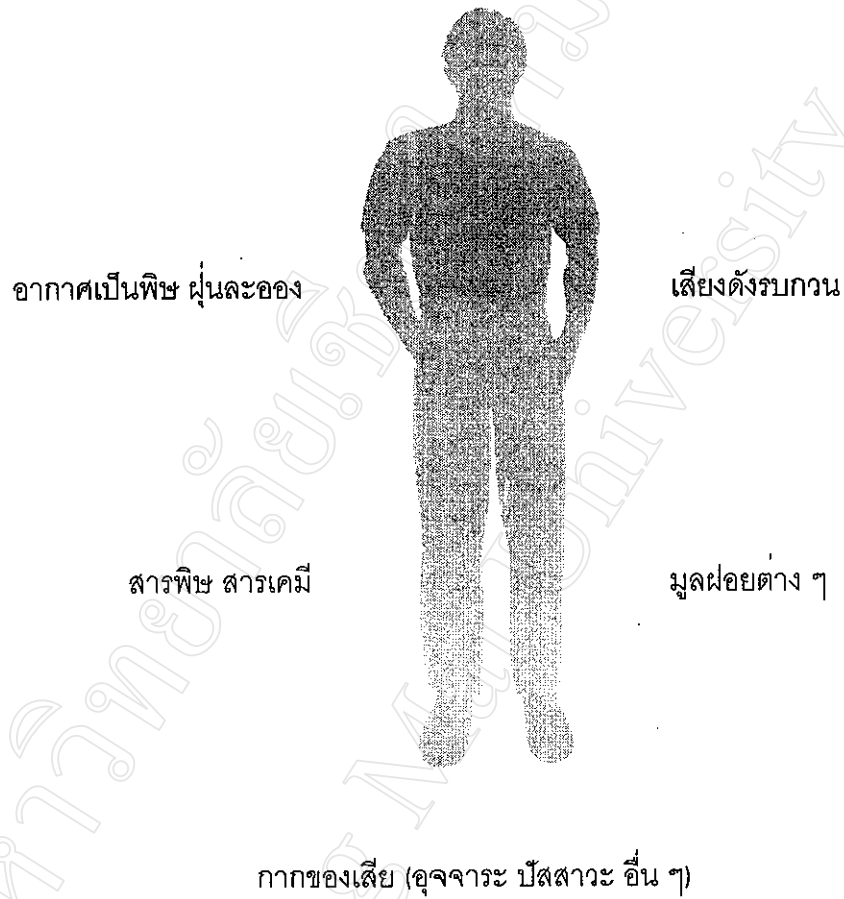
การแก้ปัญหาสีสิ่งแวดล้อมต้องมีความรับผิดชอบร่วมมือกันทุกฝ่าย มิใช่จะเกี่ยวกันว่าเป็นหน้าที่ของรัฐเพราะเก็บภาษีไปแล้ว หรือโยนความรับผิดชอบให้กับประชาชนเพราะขยะส่วนใหญ่มาจากบ้านเรือน หรือกล่าวหาว่าโรงงานต้องรับผิดชอบเพราะผลิตขยะมากและยังได้กำไรจากการผลิต การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเข้าใจปัญหา ต้องมีจิตสำนึกและต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน จึงจะประสบความสำเร็จ³

ปัจจุบันปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยเป็นปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญ และจำเป็นต้องร่วมมือกันแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่นับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น เพราะเป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างต่อเนื่อง การมีผลผลิตทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวัน และมาตรฐาน

² สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2538-2539, (ม.ป.ท.,ม.ป.ป.), หน้า 123.

³ อานันท์ ปันยารชุน, “สิ่งแวดล้อมไทยใครจัดการ รัฐ ธุรกิจ หรือประชาชน”, ท้องถิ่น 36 (2539) : หน้า 23.

ความเดือดร้อนรำคาญ

ภาพที่ 1 แสดงมลพิษทางสิ่งแวดล้อมรอบตัวมนุษย์

ที่มา : ชรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์, "มลพิษและการจัดการสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น", ท้องถิ่น 35 (2538) : 54.

การครองชีพที่สูงขึ้นทำให้มีวัสดุเหลือใช้ และปริมาณขยะมูลฝอยสูงมากขึ้นตามไปด้วย ในขณะที่วิธีการและสถานที่ในการกำจัดขยะมูลฝอยส่วนใหญ่ยังไม่ถูกหลักสุขาภิบาล และประสิทธิภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเก็บขนขยะมูลฝอยแต่ละวันยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นอกจากนี้ความตระหนักและจิตสำนึกในการทิ้งขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผลกระทบที่ตามมาต่อสภาพแวดล้อมในสังคม เช่น ความสกปรกของขยะมูลฝอยที่เน่าเสียและส่งกลิ่นเหม็นเป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่กระจายของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค การปนเปื้อนจากน้ำที่ชำระล้างขยะมูลฝอยต่อแหล่งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน ผลกระทบเหล่านี้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงด้วย

การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาดังนี้⁴ (ภาพที่ 2)

1. จะช่วยทำให้ประชาชนยอมรับโครงการมากขึ้น เนื่องจากเป็นโครงการที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน

2. ประชาชนจะมีความรู้สึกผูกพัน และรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการมากขึ้น

3. การดำเนินโครงการจะราบรื่นได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น

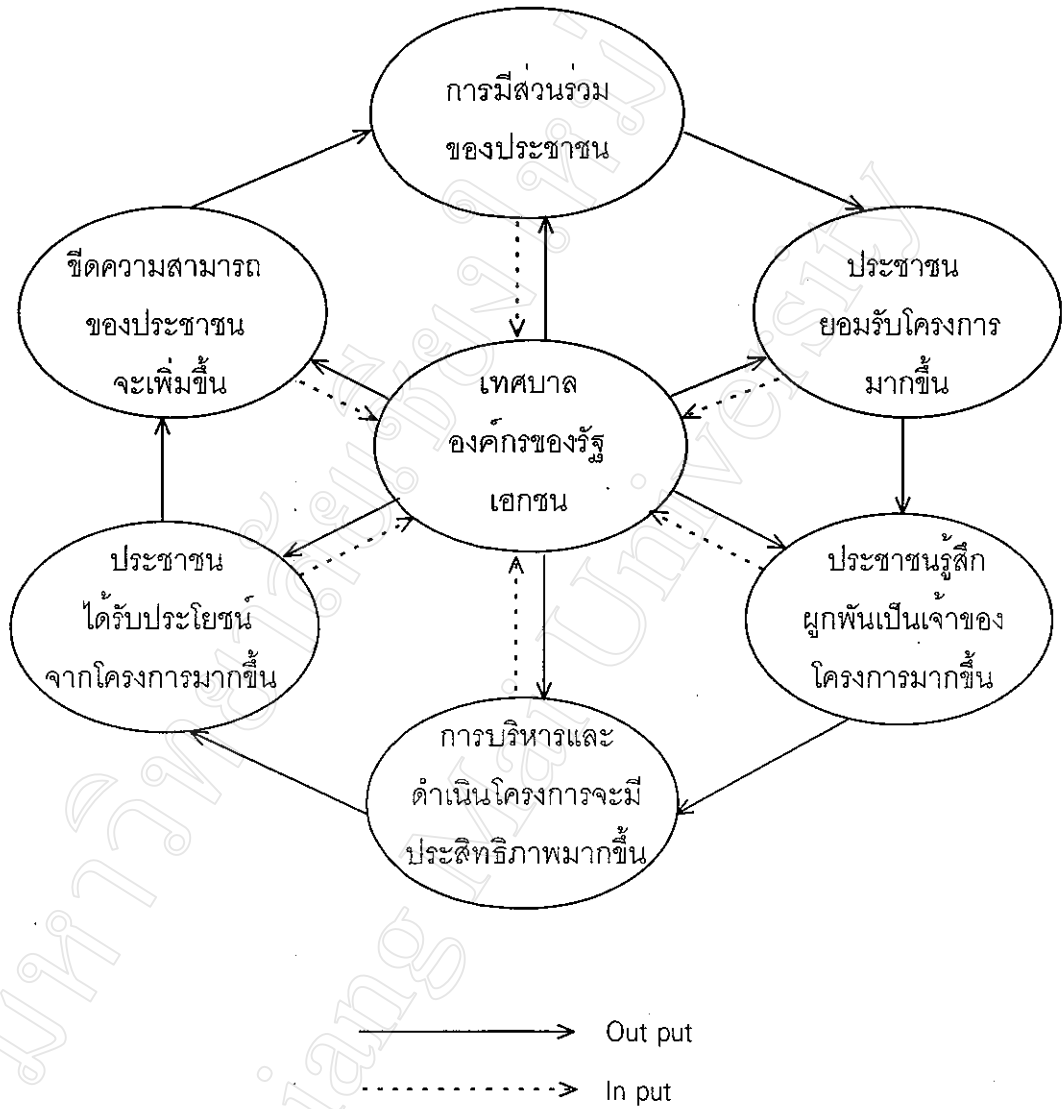
4. โครงการจะให้ประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น เพราะมีการระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาอย่างถูกวิธี

5. จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนมากขึ้น

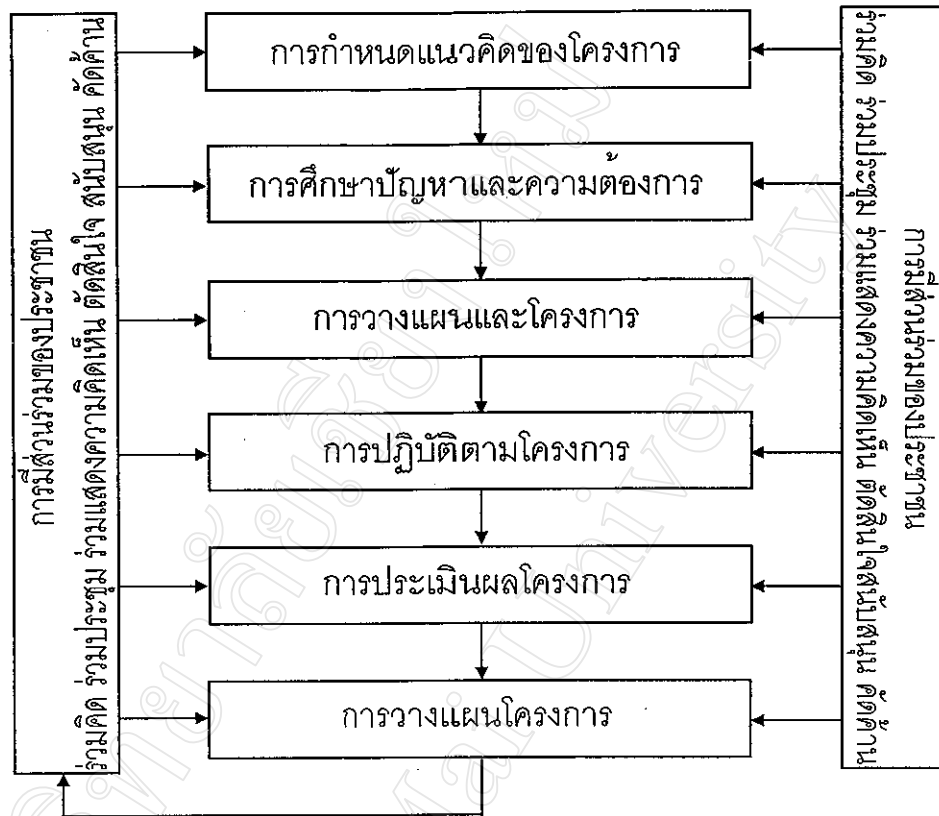
ดังนั้น ถ้าหน่วยงานของรัฐให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้วโครงการพัฒนาใด ๆ ก็ตามต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในทุกขั้นตอน คือ “เปิดจุดการเข้าร่วม” (Entry Point) ให้แก่ประชาชนทุกจุดที่สามารถจะเปิดได้ไม่ว่าจะในขั้นกำหนดแนวความคิดของโครงการ สำรวจวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนและโครงการ การปฏิบัติตามโครงการและการประเมินผล เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และปรับแผนงานให้สมบูรณ์ กำหนดเป็นการวางแผนโครงการเข้าสู่ขั้นตอนการมีส่วนร่วมต่อไป (ภาพที่ 3)

เทศบาลเมืองลำพูน ได้จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งเทศบาลเมืองลำพูน พ.ศ. 2479 มีพื้นที่ 6 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 27 ถนนเทศบาล 1 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น ถึงเดือนเมษายน 2541 จำนวน 15,560 คน แบ่งเป็นชาย 7,593 คน เป็นหญิง 7,967 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 3,874 ครัวเรือน

⁴ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์, “การมีส่วนร่วมของประชาชน”, วารสารพัฒนาชุมชน 14 (2531) :

ภาพที่ 2 แบบจำลองแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ที่มา : ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์, “การมีส่วนร่วมของประชาชน”, วารสารพัฒนาชุมชน,
 (กุมภาพันธ์ 2531), หน้า 30.

ภาพที่ 3 กรอบความคิดของการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการพัฒนา
 ที่มา : ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์, "การมีส่วนร่วมของประชาชน", วารสารพัฒนาชุมชน,
 (กุมภาพันธ์ 2531), หน้า 32.

ความหนาแน่นของประชากร 2,593 คน/ตารางกิโลเมตร⁵ การมีส่วนร่วมของประชาชน เทศบาลได้แบ่งพื้นที่ภายในเขตเทศบาลออกเป็นชุมชนต่าง ๆ รวม 15 ชุมชน และจัดตั้งองค์กรของประชาชนขึ้นในชุมชนดังกล่าวได้แก่ คณะกรรมการชุมชน (กช.) คณะกรรมการแม่บ้านชุมชน (กม.) อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.) ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรประชาชนดังกล่าว เป็นแกนกลางในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชนของตนเอง ให้มีความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งเป็นตัวแทนของชุมชนในการประสานงาน และประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับประชาชนในชุมชนนั้น ๆ ในการที่จะช่วยกันส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หรือประเพณีท้องถิ่น และช่วยสะท้อนปัญหาความต้องการ ตลอดจนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ในการทำงานและจัดกิจกรรมด้านการจัดการมูลฝอยเทศบาลบริการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยมีรถบรรทุกขยะจำนวน 5 คัน สามารถเก็บและขนขยะได้หมด โดยนำขยะมูลฝอยไปทิ้งและกำจัดที่บริเวณตำบลมะกอก อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นพื้นที่ของสมาชิกสภาจังหวัดลำพูนท่านหนึ่งที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ต่อเทศบาล ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่ที่กำจัดขยะของเทศบาลบริเวณป่าสงวนแห่งชาติบ้านแม่ธิ - แม่ตึบ - แม่สาร ของกรมป่าไม้ ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เนื้อที่ประมาณ 223 ไร่ ได้รับการต่อต้านจากชาวบ้านไม่ให้เทศบาลนำขยะมูลฝอยไปกำจัด และเทศบาลกำลังแก้ไขปัญหาแล้ว เพื่อป้องกันขยะล้นเมือง ปัจจุบัน การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของเทศบาล มีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง ทำให้การดำเนินการหรือการจัดการไม่ค่อยจะเรียบร้อย เช่นการขาดแคลนอุปกรณ์ หรือเครื่องจักรกลที่จำเป็นในการกำจัดขยะมูลฝอย สถานีขนถ่ายมูลฝอยไม่เพียงพอ

เทศบาลจึงได้จัดทำโครงการคัดแยกขยะโดยรณรงค์ของความร่วมมือจากชุมชนภายในเขตเทศบาล ในการคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้ง ตลอดจนมีการให้ชุมชนจัดตั้งร้านค้ารับซื้อเศษขยะที่สามารถนำไปขายได้ ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดความสะอาด และประหยัดในการเก็บขนขยะมูลฝอยของเทศบาล การดำเนินการนี้เป็นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชน

จากสถานการณ์และสภาพปัญหาโดยทั่วไปดังกล่าวทำให้ผู้ดำเนินการวิจัยมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวง เทศบาลเมืองลำพูน ว่าประชาชนมีวิธีการในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างไร และการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยเป็นผลมาจากบทบาทของผู้นำหรือเพราะความตระหนักของประชาชนเอง

⁵ สำนักงานเทศบาลเมืองลำพูน, แผนพัฒนาชุมชนเทศบาล, (ลำพูน : สำนักงานเทศบาลเมืองลำพูน : 2540), หน้า 4.

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย
2. เพื่อศึกษาบทบาทผู้นำกับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษากำหนดการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของครัวเรือนนี้มุ่งจะศึกษาวิธีการในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย และบทบาทของผู้นำกับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย โดยได้ทำการสำรวจข้อมูลเมื่อเดือนสิงหาคม 2541 และมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. พื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะพื้นที่ชุมชนบ้านหลวย ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน
2. ประชากร ประชากรที่ทำการศึกษา คือประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านหลวยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จำนวน 186 ครัวเรือน
3. เนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษา การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของครัวเรือนชุมชนบ้านหลวย เทศบาลเมืองลำพูน การจัดการขยะมูลฝอยมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชน การจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง หรือทำให้เกิดปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอย ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของผู้นำกับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ความตระหนักของประชาชนต่อปัญหาขยะกับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชน เป็นผลมาจากบทบาทของผู้นำ หรือเกิดจากประชาชนเอง นอกจากวิธีการจัดการขยะมูลฝอย ความคิดเห็น ความตระหนักของประชาชน และการมีส่วนร่วมดังกล่าวแล้ว ยังครอบคลุมปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาอยู่อาศัยในชุมชน การได้รับข่าวสารในเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยและประเภทมูลฝอยในครัวเรือน

4. สมมติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 2 ประการ คือ

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของผู้นำมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย
2. ความตระหนักของประชาชนต่อปัญหาขยะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัด

การขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย

5. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ชุมชน หมายถึง ครอบครัวยุคใหม่ในเขตชุมชนบ้านหลวย ครอบครัวยุคใหม่นี้สามารถพึ่งพาอาศัย เกื้อกูลซึ่งกันและกันและมีผู้นำซึ่งมีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนในชุมชน

ครัวเรือน หมายถึง บุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านหลวย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกชอบไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เชื่อและไม่เชื่อของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวยต่อผู้นำ

วิธีการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง ลักษณะและวิธีการในการกำจัดขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชนบ้านหลวย

การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน

ขยะมูลฝอย หมายถึง ของเหลือทิ้ง เช่น เศษอาหาร เศษพืชผักผลไม้ ที่เหลือจากการเตรียม การปรุงและการบริโภค และของที่ไม่ใช้แล้ว เช่น เศษกระดาษ เศษดิน วัสดุพลาสติก เป็นต้น

ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ชาวบ้านเคารพนับถือเชื่อถือฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ อาจเป็นพระสงฆ์องค์เจ้า ผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนนั้น หรือครูอาจารย์ บิดามารดา บุคคลที่เป็นผู้นำเพราะมีคุณสมบัติโดยเฉพาะ เช่น ความโอบอ้อมอารี ความเสียสละ ความกล้าหาญเด็ดขาด และผู้นำที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงาน มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ปลัดเทศบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุข นักพัฒนาชุมชน หรือตำแหน่งอื่นใดที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้ปฏิบัติงาน

ความตระหนัก หมายถึง ความสนใจของครัวเรือนในการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชนบ้านหลวย